

[Jørgen Tved]

langt nede under dette hus. Derfor kan heller ikke det tilfredsstillende os.

Hvad er det, vi skal gøre? Ja, vi skal gribe hele finansieringen omkring boligpolitikken an på en helt anden måde. Hvis man vil finansiere, som man gør i øjeblikket, og som man har gjort i mange år, vil vi komme i den situation, at vi skal gøre lejlighederne i det almennyttige byggeri mindre og mindre, for at folk har nogen muligheder for at betale huslejerne. At man godt ved, det er galt, er bevist ved anden lovgivning, hvorefter vi giver boligydelse og boligstøtte, fordi huslejerne er for høje.

Hvorfor ikke lægge hele finansieringspolitikken om, således at man byggede på en måde, så folk havde råd til at flytte ind i en anstændig familiebolig, så man havde råd til at gøre disse boliger så store, at det ikke var et spørgsmål om, hvorvidt der skulle være 2, 3 eller 4 etager på køjesengene, for at familierne kan være der? Det er det, man kommer til, hvis man skal nøjes med disse stadig mindre lejligheder i det sociale byggeri.

Vi synes som sagt, det er et dårligt forslag, der på ingen måde kan opveje de forventninger, man måtte have til et socialt støttet byggeri.

Vi er indstillet på, at der skal afsættes flere penge til det socialt støttede byggeri, men brugt på en sådan måde, at der opstår væsentlige besparelser i udgifterne til tilskud til folks huslejer, altså boligstøtte og boligydelse. Derfor er det nødvendigt, når man behandler sådan nogle forslag, at man kæder tingene sammen og også kæder det sammen med noget finansiering.

Vi kan heller ikke falde på et eller andet, når man afsætter 1 mia. kr. til forskning. Hvis det var min ven hr. Berlau, ville han sige: Det er ét enkelt æde- og drukgilde, så var den sag hjemme. Der er nok noget om snakken, så havde man klaret disse problemer.

Vi synes, det er et dårligt forslag. Vi har ikke tillid til, at der kommer noget bedre ud af udvalgsbehandlingen. Derfor vil vores stilling til boligpolitikken komme til udtryk ved behandlingen af finanslovsforslaget.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg vil begynde med at sige tak for de venlige bemærkninger om lovforslaget fra flere ordføreres side, og så vil jeg kommentere nogle af de lidt mere kritiske bemærkninger, der også har lydt fra nogles side.

Jeg vil begynde med kvotestørrelsen for det almennyttige byggeri, hvor vi fra nogle ordføreres side hørte et stærkt udtalt ønske om at hæve kvoten til 12.000. Nu kan det jo være interessant at sammenligne, hvad et parti siger i opposition, med, hvad det gennemfører, når det har regeringsmagten. Derfor vil jeg gerne sammenligne kvoten for det almennyttige byggeri i årene 1979, 1980, 1981 og 1982, da vi havde en socialdemokratisk regering, med kvoten nu.

I 1979 var kvoten 7.000, i 1980 7.000, i 1981 10.000 og i 1982 12.000. Jeg har prøvet at lægge sammen og dele med 4 og har fået tallet 9.000. Det vil sige, at under den socialdemokratiske regering var kvoten 9.000, præcis som i det lovforslag, jeg har lagt frem.

Men det er bare ikke hele sandheden. Det er ikke alt, hvad der er at sige om størrelsen af det støttede byggeri, for i det forslag, jeg har lagt frem, er der mange andre elementer end den almennyttige kvote. Der er ungdomsboliger, de kommer op på 3.500. Det er en nyskabelse, og det er et tal, der har været stigende gennem nogle år. Andelsboliger er kommet med.

Endelig er der ældreboligbyggeriet. Det vil være forkert ikke at regne ældreboligbyggeriet med i den samlede støttede kvote. Der er ganske vist lidt forskel: Spørgsmålet om, hvem der finansierer de første 1.500 og de følgende, men der er i alle tilfælde tale om et støttet byggeri. Jeg er overbevist om, at det, at vi får bygget et stigende antal ældreboliger – jeg vil gætte på, at det bliver 3.000-4.000 næste år – også betyder en lettelse for den almennyttige sektor, forstået sådan, at der bliver flere ledige almennyttige boliger, når der bygges flere boliger til de ældre.

Sammenligner man forholdene under den socialdemokratiske regering med dette forslag, er der totalt set tale om væsentlig flere bebyggelser. Det er spredt over fire forskellige typer: almennyttige boliger, andelsboliger, ungdomsboliger og ældreboliger. Men det, jeg synes er interessant at sammenligne, er den almennyttige kvotes størrelse, og dér er der altså et meget stærkt sammenfald: 9.000 og 9.000. Det kan næsten ikke være mere præcist. Det var det første, jeg gerne ville understrege.

Det næste var et spørgsmål fra den socialdemokratiske ordfører vedrørende huslejeudviklingen. Jeg kan i forlængelse af det, der står i § 73 i boligbyggeriloven, sige, at der til kollegier,